

ה"ט 64449/02/18 - חמדה שם טוב, בעצמה נגד ירון גבאי

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 64449-02-18 שם טוב נ' גבאי

לפני	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
המבקשת	חמדה שם טוב בעצמה
נגד	ירון גבאי
המשיב	ע"י ב"כ עו"ד ארז בר-צבי

החלטה

- (1) מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").
- (2) דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 28.2.2018 ודיון במעמד שני הצדדים, התקיים ביום 4.3.2018.
- (3) המבקשת טוענת, בין השאר, כי המשיב שמתגורר בדירה באותו בניין, נוהג להיכנס לחצר הבניין בשעות היממה, ומותיר את הדלת פתוחה. המשיב או מי מטעמי משליך לכלוך ממרפסת דירתו לכיוון מטה, אל עבר מרפסת דירתה. המשיב התקין מצלמות שמופנות לדירתה, דבר שיש בו הטרדה וחדירה לפרטיות שלה ושל משפחתה. המבקשת טוענת כי המשיב לעתים גוזם עצים בשעות לא סבירות דבר שאף הוא מטריד את משפחתה.
- (4) המשיב מכחיש את טענות המבקשת, וטוען מנגד, בין השאר, כי אין ולא הייתה הטרדה מאיימת. המשיב טוען כי קיים סכסוך שכנים בינו לבין בעל הדירה שבה מתגוררת המבקשת, שהוא אביו של בעלה, לעניין השימוש ברכוש המשותף. המשיב טוען כי חרף ההליכים המשפטיים שניהלו ביניהם בנדון וההחלטות השיפוטיות שניתנו ושאפשרו לו שימוש סביר ברכוש המשותף, המבקשת ומשפחתה מנסים למנוע ממנו כל שימוש ברכוש זה.
- (5) לאחר ששמעתי את דברי הצדדים בדיון לפניי, לאחר שהתרשמתי מדבריהם, וכן לאחר שצפיתי בתקליטורים שהוגשו ועיינתי בסיכומי הצדדים, הגעתי לכלל דעה כי דין הבקשה - להידחות.

(6) אין מחלוקת כי בין הצדדים, בעיקר, בין אביו של בעל המבקשת לבין המשיב, התנהלו ומתנהלים הליכים משפטיים שעניינם השימוש ברכוש המשותף בבניין בו מצויות דירותיהם. במסגרת זו, בקשה למתן סעד זמני שהוגשה באחד ההליכים האמורים נדונה לפניי [ה"פ 43907-12-17 שמוטוב נ' גבאי] והמעין יעין בהחלטה שניתנה בהליך המוזכר, ביום 31.12.2017. המחלוקת שבין הצדדים, כפי שעולה באופן מפורש מטיעוניהם, נוגעת לאופן השימוש ברכוש המשותף, בפרט, החצר המשותפת בבניין; בין השאר: נושא פתיחת השער ונעילתו; אופן השימוש הסביר של המשיב בחצר, לרבות מועדי הכניסה וכו'. לטעמי, נושאים אלה, במיוחד כאשר הם מתבססים על החלטות שיפוטיות שניתנו, לרבות החלטת המפקח על רישום מקרקעין, מקומם להתברר במסגרת ההליך או ההליכים שמתנהלים.

(7) בטיעוני המבקשת לא מצאתי תשתית ראייתית מבוססת ומשכנעת, שמקימה עילה מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת. אמנם כפי שניתן להתרשם מחומר הראיות, יחסי הצדדים עכורים ובמקרה אחד אף נראה כי התלהטו הרוחות [ראו: סרטון (ללא קול), שהציג המשיב, אשר מתעד אירוע בנוכחות שוטרים], ואולם, לא מצאתי כי קיים בסיס ראיתי לעילה לפי החוק, כל שכן, הישנות או מחזוריות של מעשה כזה או אחר שיש בו משום הטרדה מאיימת. ביחס לטענות המבקשת שעניינן זריקת חפצים אל עבר מרפסת דירתה - לא הונחתה תשתית ראייתית משכנעת. לעניין גיזום עצים בשעה מאוחרת בלילה - המשיב הסביר כי דובר בגיזום שביצע במהלך חודש ינואר 2018, באמצעות מספריים ולא כלי חשמלי, בשל מזג אוויר סוער זאת כאמצעי זהירות נוכח האמור.

(8) אשר להצבת המצלמות, ככל שמי מהצדדים סבור כי יש בהתקנת מצלמת אבטחה על-ידי שכנו משום פגיעה בפרטיותו, אין בהגשת הבקשה לפי החוק משום תחליף לנקיטת הליך אזרחי רגיל מתאים לפי החוקים הספציפיים שמסדירים בין השאר, את ההגנה על הפרטיות. חוק מניעת הטרדה מאיימת לא נועד להוות תחליף לאיסורים הקבועים בחוקים הספציפיים השונים [ראו והשוו: חוק העונשין, התשל"ז-1977; חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 ועוד]. לדידי, החוק האמור בא ליתן מענה במקומות שהחוקים הספציפיים לא נותנים מענה מספיק, כאשר מטרתו היא "להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו" [סעיף 1 בחוק מניעת הטרדה מאיימת]. על כן, בשעה שלטענה מסוימת נראה כי קיים מענה בחוק ספציפי, סבורני כי אין הפתרונים לטענה כגון-דא בחוק מניעת הטרדה מאיימת.

(9) בשולי ההחלטה אעיר - זאת בנוסף להערתי לפי החלטתי המוזכרת לעיל (שם בסעיף 16) - טוב ינהגו השכנים אם יפתרו מחלוקות שביניהם, ברוח טובה ובכבוד הדדי, כאשר ברי כי אין צד רשאי להטריד או לאיים על הצד האחר.

(10) בשים לב לעומק המחלוקות שבין הצדדים, נוכח מכלול הנסיבות ועל מנת שלא להעכיר יותר מערכת זו - כל צד יישא בהוצאותיו.

(11) מופנית בזאת שימת לבם של הצדדים לכך כי ניתן להשיג על החלטתי דן בהליך ערעורי בבית

המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע לצדדים בהתאם.

ניתנה היום, ו' ניסן תשע"ח, 22 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.